

min Mening er et betydeligt Stridt, og maasse det betydeligste, der i den Retning kan ske, det, som har fundet Sted ved det ærede Medlems Udtalelser paa sit Partis Vegne, og den Tilslutning, de fra Regeringens Side have fundet; thi det viser jo, at der om denne Sag hersker fuld Enighed her til Lands, og jeg tror, det er det første og vigtigste, det drejer sig om her. Derimod skal jeg erklære, at der ikke fra Regeringens Side har været nogen Lejlighed til at skaffe en almindelig Anerkendelse af Danmarks Neutralitet, fordi overhovedet Spørgsmaalet ikke har foreligget og vanskeligt kan foreligge i vore Tider, da efter min Overbevisning den almindelige Verdensstrømning gaar henimod en fredelig Forstaaelse overalt. Det er min Opfattelse, at de mærkværdige Ting, som vi se foregaa imellem Stormagterne, dog alle tendere henimod det ene Punkt: Oprettholdelsen af Verdensfreden.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds omtalte dernæst de forskjellige Reformers, der have været fremme. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem paa den Vej, han var inde paa, jeg skal ikke søge at faste hele Ansvarer for, at der ikke er sket meget, over paa hans Parti, saaledes som man har søgt at faste det over paa Regeringen. Det fører jo dog ikke til noget; hver bliver ved sin Opfattelse i denne Sag. Men jeg kan ikke nægte, at det ser underligt ud, naar det høje Ting her ved sit Flertal, saaledes som det senere er blevet sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), med en grænseløs Iver har kastet sig over de fremlagte Lovforslag, at da — for at blive i Billedet om den Iver, hvormed de have kastet sig over det — i denne Udvalgs-hule, hvor alle Sporene vise ind, saa saa Spor vise tilbage. Jeg maa i den Anledning minde det gamle Ord, som siger vestigia terrent — Sporene forfrække —, jeg synes ogsaa, vi have Anledning til at sige det ved denne Lejlighed. At det ærede Medlem dernæst har erklæret, at Ministeriet lidt efter lidt kommer til at staa ganske isoleret og mangler al Tilslutning, og at Partiet efterhaanden falder fra det, saaledes at det tilfidsst staa ene tilbage uden nogen Tilslutning, tager jeg mig mindre nær. Det er jo ikke andet end, hvad vi nu snart gennem 20-Maar saa ofte have hørt doceret, hvorledes tilfidsst et tidligere Ministerium vilde komme til at staa ganske isoleret uden Tilslutning. Der er kun den Forskel, at den Gang beklagede man sig over, at det paagældende Ministerium vilde terrorisere og være haard ved dette Ting, nu synes det ærede Medlem at ville fordrø, at Ministeriet skal gennemføre

Partiets Mening paa ethvert Punkt i det andet Ting. Den Gang beklagede man sig over en altfor stærk Haand, nu beklager man sig over en altfor svag Haand. Det er altid vanskeligt at træffe Middelvejen, men jeg tilstaa, at den Anse tager jeg mig i dette Øjeblik ikke saa særligt nær. Det ærede Medlem har dernæst lyst efter de forskellige Stattereformer, som Regeringen maatte forudsættes at have taget under Overvejelse i Sommerens Løb. Selvfølgelig har Regeringen taget en Række Sager op til Behandling, og mine højtærede Kolleger ville jo saa Lejlighed til, naar de saa Ordet, at omtale de enkelte Sager. Kun ønsker jeg her at gøre den Bemærkning, at det høje Ting kan jo selvfølgelig ikke vente, at Regeringen i dette Øjeblik kan have taget nogen Stilling lige over for en Toldreform og, hvad dermed staaar i Forbindelse, en Statterreform, før der foreligger en Betænkning fra den Kommission, som med Samstemning af alle Partier her i Tinget er bleven nedsat til denne Sags Behandling, men desværre foreligger jo denne Betænkning ikke endnu for Ministeriet.

Foruden det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har jo, paa Partiets Vegne, antager jeg, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds haft Ordet. Det er altid en Nydelse at høre det ærede Medlem holde en af sine velformede Taler her i Tinget, men naar jeg undtager en stærk Appel til Socialdemokratiet, som jeg finder ganske forstaaelig fra det ærede Medlems Side, og en Fremhævelse af den grænseløse Iver, hvormed Reformpartiet har kastet sig over Lovgivningsarbejdet ogsaa uden for Finansloven, ser jeg egentlig ikke, at der fra det ærede Medlems Side er fremkommet noget nyt ud over, hvad der allerede er fremhævet af det ærede Medlem for Ringkøbing, med Undtagelse af et enkelt til mig rettet Spørgsmaal, som gik ud paa, hvorvidt de Ansuelser, som ere udtalte i en Artikel i „Berlingske Tidende“ af 4de April d. A., ogsaa ere Ministerens, og om de ere i Overensstemmelse med det i 1894 sluttede Forlig. Jeg skal i den Anledning svare det ærede Medlem, at jeg ikke er ansvarhavende for Berlingske Tidende og intet Ansvar kan have for de Artikler, som findes deri, og at jeg ikke mener, det er berettiget at spørge, om man slutter sig fuldt ud til Ansuelser, som af Tredjemand ere fremsatte i et Blad, da det jo ganske sikkert involverer, at man tager hele denne Artikel op til Diskussion i dens Enkeltheder. Men i øvrigt skal jeg svare det ærede Medlem paa det, som jeg antager egentlig var det, hans Spørgsmaal i Virke-